

„Božia láska premáha nevernosť...“

Suspírium: „Nech je zvelebený Hospodin, ktorý dal odpočinok svojmu izraelskému ľudu celkom tak, ako sľúbil. Nevypadlo jediné slovo zo všetkých vzácnych sľubov,...“ (IKr 8,56) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 224. 1. verš: „Dňa zrod vždy svetlo zaplaví...“

Pozdrav: „Láska je mocná ako smrť a vášeň krutá ako podsvetie. Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň. Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť. Ak by chcel niekto dať za lásku všetko bohatstvo svojho domu, veľmi by ním pohrdli.“ (Veľp 8,6-7) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom Liste apoštola Pavla v 13. kapitole od štvrtého po siedmy verš takto: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nespráva sa neslušne, nehľadá svoj prospech, nerozčuľuje sa, nepočíta krivdy; neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy; všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží.“ (IK 13,4-7) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 111: „Sláviť budem Najvyššieho...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, [...] a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládca nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov a urobil nás kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi: Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen.“ (Zjav 1,4-6)

Lekcia: Kniha Proroka Ozeáša 11. kapitola: *„Keď bol Izrael mladý, miloval som ho, z Egypta som povolal svojho syna. Ako som ich volal, tak sa vzdalovali odo mňa, baalom prinášali obety a modlám pálili kadidlo. Sám som učil chodiť Efrajima, brával som ich na svoje ramená, no nepoznali, že som ich uzdravoval. Povrazmi ľudskosti som ich ťahal, lanami lásky, bol som pre nich ako ten, čo im nadľahčuje jarmo nad čeluste, skláňal som sa k nemu a dával som mu jesť. Nevráti sa do Egypta, no Asýria mu bude kráľom, lebo sa odmietli kajať. Meč bude krúžiť v jeho mestách, zničí jeho falošných prorokov a strávi ich pre ich zámery. Môj ľud má sklon odvrátiť sa odo mňa, Baal je ten, ku ktorému volajú, spoločne ho vyvyšujú. Ako by som ťa mohol vydať, Efrajim, teba sa vzdať, Izrael? Ako by som ťa mohol vydať ako Admu a naložiť s tebou ako s Cebojímom? Moja myseľ sa obracia proti mne a všetky moje pocity ľútosti sa rozpaľujú. Nedám priechod svojmu pálcivému hnevu, nezničím znova Efrajim, lebo ja som Boh, a nie človek, Svätý uprostred teba, neprídem vo vzrušení hnevu.*

Budú kráčať za Hospodinom, on zareve ako lev. Áno, zareve a nato s triaškou pribehnú synovia od západu. Pribehnú s triaškou ako vták z Egypta, ako holubica z Asýrie; potom im dám príbytok v ich vlastných domoch,“ znie výrok Hospodina.”

Modlitba: Ďakujeme Ti, milujúci Otče náš v Ježišovi Kristovi, že si Najväčší a Najmohutnejší. Ďakujeme Ti, Bože nás, že stojíš pri nás, priznávaš sa k nám, lebo si Boh a nie človek. Môžeme vrásť do Tvojho kráľovstva, tak že konáš v prospech nás. Vieme byť odvážni a odvážne, lebo po našom boku stojíš Ty, verný Spasiteľ. Tvoje myšlienky sa stávajú našimi, ak Ťa počúvame, pretože Tvoja svätá reč je život a prináša pokoj. Naše srdcia sú vďačné, že len Tvoja láska nás vedie a Tvoja vernosť nám pripravuje cestu života. Ty nám ukazuješ, Otče verných srdc, kedy máme bojovať a kedy odpočívať. Stále si našou najspoľahlivejšou odpoveďou na všetky naše otázky, hriechy a nevery. Odpusť nám, že sa často správame, akoby sme neboli Tvojimi synmi a dcérami. Daj nám dnes jasnosť, pomôž nám pochopiť Teba a Tvoje Slovo, nech sa celý náš život raduje z Tvojej spásy. Dávaš nám všetko s hojnosťou a s radosťou. Tvoje milosrdné srdce koná zjavné skutky pre nás. Keď Ty začneš svoje dielo, to aj dokonáš, a nikto Ťa nezastaví. Svätá je Tvoja vôľa, Pane náš. Prosím, veď teda dnes nás Tvojím smerom, nech nás Duch vanúci zo štyroch svetových strán vyzbrojí vzácnym ovocím Tvojej vernosti a dobroty, aby sme sa mohli znova a znova uistiť, že nie sme dieťa nikoho, ale Teba, Ktorý si učinil za dosť za všetky naše previnenia. Pomôž dnes našim dušiam, aby nám nič neušlo z toho, čo si pripravil pre tých, ktorí Ťa milujú. Prosíme, v mene Ježiša Krista, nášho Pána, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 284: „Ó, úžasná je milosť tá,...”

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Hospodin, tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia a tvoja vernosť až k oblakom. [...] Bože, aká vzácna je tvoja milosť! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Sýtia sa hojnosťou tvojho domu, napájaš ich z riavy tvojich slastí.“ (Ž 36,6.8-9) Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ozeáša 11. kapitola 8-9. verše: „*Ako by som ťa mohol vydať, Efrajim, teba sa vzdať, Izrael? Ako by som ťa mohol vydať ako Admu a naložiť s tebou ako s Cebojímom? Moja myseľ sa obracia proti mne a všetky moje pocity ľútosti sa rozpaľujú. Nedám priechod svojmu páľčivému hnevu, nezničím znova Efrajim, lebo ja som Boh, a nie človek, Svätý uprostred teba, neprídem vo vzrušení hnevu.*“

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu
Ježišovi Kristovi!**

Krásne dvojité opytovacie zámená hovoria jedným dychom o povzdychu Božom, v ktorom je milosť, láska, dobrota a zhovievavosť. Je to bolestivá dilema nebies, o tom, či skoncovať, alebo či odpustiť vyvolenému ľudu. Odpoveď nie je jasná, ale treba ju nájsť. Ako sa zachová Pán k svojmu nevernému synovi?

Prvá otázka Hospodina používa dva výrazy, ktoré hovoria o ukončení, ba dokonca o zániku vreleho vzťahu medzi Otcom a synom. Boh sa môže rozhodnúť i tak, že svojho syna odovzdá do rúk nepriateľa. Ide o existenciu Izraela. Boh potvrdzuje svoje rozhodnutie. Hospodin všetko hovorí a robí pre Izrael. Boh reční predovšetkým vo vzťahu k Izraelu. Boh prežíva krízu ako otec, ktorý sa rozhoduje, či má potrestať alebo omilostiť svoje vinné dieťa. Uberá sa smerom k hľadaniu odpovede: mohol by som ňa vydať, veď mám takú moc. Mohol? Nemohol? Chcel? Nechcel? Božie vnútorné rozhodnutie nie je jednoduché. Nie je to bezvýznamné rozhodnutie, veď tu ide o vzťah. Boh sa rozhoduje vo vzťahu rodič-dieťa, rozhoduje sa, či zostane verným voči nevernému, čo zostane milostivý k neomilostenému. Otázka nie je ľahká, ale ešte ťažšia je odpoveď.

Ďalšia otázka sa týka dvoch bližšie neurčených miest. Tieto mestá sa spomínajú v súvislosti zániku Sodomy a Gomory a ležali na brehu Mŕtveho mora. Mestá sú príkladom toho, čo spôsobuje hnev a sú ukázkou Božej zúrivosti a ničivosti. Táto otázka má negatívny podtón. Otázky: Čo robiť? Čo dať? Čo zobrať?, nezľahčujú Božiu úlohu. Božím dávaním totiž sa vyjadruje familiárny vzťah, záujem a blízkosť. To je rodinná väzba. To je až bytostný vzťah.

Boží súd je prítomný. Boží súd sa začína na vyvolenom národe. (IPt 4) Boh sa obrátil proti Sodome a Gomore, ale takto má zničiť aj vlastných, aj vyvolených? Láme sa Božie vnútro. Tu sa Bohu až srdce trhá, ako sa pozerá na svoj ľud. Rozhodnutie Božie nie je jednoduché ako rozhodnutie každého rodiča. Jeho srdce nie je miestom rozhodnutia, ale konaním a násilným činom.

Obrat srdca ničí Pánov hnev a znamená to záchranu pre Jeho ľud. Boh rozhoduje o živote a o smrti vlastných. Aké ťažké to je! Rozhodnúť sa. Správne sa rozhodnúť ako rodič pre svoje dieťa. Ja ti chcem len dobré! Ja ti chcem len to najlepšie, ale čo je najlepšie a čo je dobré pre vinné dieťa? Odpustiť? Zbaviť ho práva? Prijat' ho? Odvrhnúť ho? Boh má silu zničiť svoj ľud, ale Jeho silou je Jeho zľutovanie sa. Boh je úprimný, keď sa hnevá. Boh je pravdivý, keď sa hnevá. Boh je spravodlivý, keď sa hnevá. Ale ako, prečo, načo, začo...? Božia ľútosť alebo Boží hnev?

Boh oľutuje vlastný plán záhuby. Boh je zapálený a rozpálený. Vo svojom otrase a v pohnutí sa chová ako Jozef o ktorom čítame: [Jozef] *„Bol veľmi rozrušený; dojala ho prítomnosť brata. Vošiel do vedľajšej miestnosti a tam sa rozplakal.“* (IMojž 43,30) Boh sa rozpaľuje vo svojom súcite a prijíma rozhodnutie ako skutočná matka pred kráľom Šalamúnom: *„Tu zvolala žena, ktorej ten živý syn patrilo. Kráľovi povedala, pretože sa v nej ozval materinský súcit k vlastnému synovi: „Pane môj, dajte jej to živé dieťa a nezabíjajte ho!“* (IKr 3,26) Pánova ľútosť je sila schopná prevýšiť Jeho spravodlivý hnev. Izrael by bol celkom zruinovaný. Boh si pripustí, že keď to vykoná, niet prinavrátania sa do podobného stavu. Bez možnosti záchrany zanikne ako Sodoma a Gomora. Je neľahké rozhodnutie o osude vyvoleného. Tak ako sa nevedel ovládať Jozef a rozplakal sa od radosti, tak ako radšej matka sa rozhodne pre život vlastného dieťaťa v odhodlanosti radšej odovzdať ho cudzej žene, také ťažké je Božie rozhodnutie. Boh sa rozhoduje v prospech vlastného ľudu. Boh sa rozhoduje pre život. Boh rozhodne inak. Nevracia sa k svojmu podobnému zámeru. Boží hnev akoby predbehla Božia ľútosť.

Prečo tak koná? Lebo Boh som ja a nie človek. Boh a človek sú si odlišní. On je to dokonalé ja, Ktoré jestvuje a koná. On je to dokonalé ja, Ktoré sa rozhoduje. Boh vo vzťahu: Otec a syn, v ktorom jeho úlohou je vychovávať, a úlohou syna počúvať. Boh začína konať inak. Človek sa hnevá až do smrti. Boh sa hnevá v smrti svojho Syna poslušného za hriech človeka. On koná láskyplne

a odpúšťajúco. On koná pokorne. Koná akoby ľudsky. Koná akoby dával. Koná akoby miloval až do konca. Koná svojou láskou. Nepríde v rozhorčení, ale príde ako svätý. Teda ukáže pokorne svoju moc a na Golgotský kríž postupuje tak, že synovi odpúšťa, ale v jednorodenom Synovi, Ktorý je pokorný srdcom Jeho hnev je uspokojený, lebo On v tele znáša všetky naše hriechy, aby sme boli a zostali deťmi živého Boha. Svätý, svätý, Svätý vystupuje ako znesvätený, aby ukázal svoju moc. On vyháňa svojím rozhodnutím vlastného Syna na horu Lebka, aby každá lebka bola zachránená. Boh znova a znova hrozí súdom, ale všetko koná v spásu ľudu. Boh by nebol Bohom, keby na všetko povedal áno, keby nechal bez trestu previnenia ľudstva, ale ten nečakaný zvrät a ten nepochopiteľný čin milosti aj nás musí zastaviť. Tu sa už nie Boh pýta, ale my sa musíme pýtať? Ako? Ako to? Hospodinovi sa dostáva stále odmietnutie, vzdorovitosť, neposlušnosť a spupnosť, a znova sa prejavuje Jeho láska? Voľný priebeh lásky a dobroty, to je čin Boží, nie pre naše zásluhy, ale preto, že kto On je v skutočnosti. Odlišnosť človeka a Boha je vo svätosti. Kadóš. Človek nikdy nie je schopný milovať toho, kto ho zradil, ale Boh áno. Božia láska je schopná aj toho. Odpúšťa vlastným, rozhodne sa v prospech mesta Ninive, a ide proti vlastnému prorokovi Jonášovi. (vid'. Jn 4) Božia neporovnateľnosť a absolútna majestátnosť je ukrytá v Jeho láske. Boh je láska (I Jn 4,16), a táto láska nikdy nezanikne. (IK 13,8) On sa nevie vzdať ani tých, ktorí Ním pohrdli. Boží hnev neusmrcuje Božiu lásku. Božia láska sa nevie úplne a navždy vzdať, a ani nechce sa vzdať vlastných, ale im chce pomôcť a zachrániť ich. Celý proces života ľudu Božieho je v tom, aby sme nezabudli, kto je Boh. Svätý, Ktorý vo Svojej svätosti je spravodlivý, ale Jeho svätosť sa preukazuje v zachraňujúcej láske. Právě poznanie Boha nás má viesť k vďačnosti za lásku nebies. Boh aj svoj novozákonný ľud chce potešiť, že aj v čase súdu sme milovaní svätou láskou, ktorá nás chce obdať novým exodom, novým východom z Egypta, z Asýrie, z podsvetia tej kultúry, ktorá sa omieľa svojím ošialom. Amen.

Modlitba: „Bože môj, nakloň svoje ucho a počúvaj. Otvor svoje oči a pozri na naše zničené mesto, ktoré nesie tvoje meno. Svoje prosby ti nepredkladáme pre svoju spravodlivosť, ale pre tvoje veľké milosrdenstvo. Pane, počúvaj! Pane, odpusť! Pane, vypočuj a konaj! Nemeškaj, kvôli sebe samému, Bože môj, lebo tvoje mesto a tvoj ľud nesú tvoje meno.“ (Dan 9,18-19)

„Hospodin, moje dedičstvo a kalich, ty si záruka môjho údelu. Na utešených miestach pripadla mi výmera, veľmi sa mi páči moje dedičstvo. Velebím Hospodina,...“ (Ž 16,5-7a)

„Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolání podľa jeho predsavzatia.“ (R 8,28)

„Blahoslavený ľud, ktorý vie jasať, kráčajú vo svetle tvojej tváre, Hospodin. V tvojom mene sa tešia celý deň, tvojou spravodlivosťou sa honosia, ... (Ž 89,16-17)!“

„Bože, tvoja cesta je svätá! Ktorý boh je taký veľký ako náš Boh?“ (Ž 77,14)

„Vtedy Mária prehovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch zajasal v Bohu, mojom Spasiteľovi, ...“ (Lk 1,46-47)

„Na toto si však upriamim srdce a na toto budem čakať: (chét) na prejavy Hospodinovej milosti, že neprestávajú, že sa nekončia dôkazy jeho zľutovania. Každé ráno sú nové, nesmierna je tvoja vernosť.“ (Nár 3,21-23)!“

„...len Hospodin je Boh a nikto iný. Oddajte sa srdcom úplne Hospodinovi, nášmu Bohu, ...“ (IKrľ 8,60-61a)

„Ale vďaka Bohu, ktorý nám v Kristovi vždy dáva víťazíť a na každom mieste skrze nás zjavuje vôňu svojho poznania.“ (IIK 2,14) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Ľud sa radoval z ich milodarov, lebo z celého srdca ochotne obetovali Hospodinovi.“ (IKron 29,9a)

Požehnanie: „Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (IJn 4,9-10) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 301: „Boh náš je láska od večnosti...“